

„KOBIETA (NIE TYLKO) W FILMIE”

WSTĘPNIAK

W kobietach najlepsze jest ich odkrywanie, C. R. Zafon

W ubiegłym roku, bazując na różnorodnych tekstach kultury, staraliśmy się przedstawić niejednorodny wizerunek mężczyzny, spróbować odkryć przynajmniej część prawdy o nim. Teraz spotykamy się na drugiej części tego przedstawienia, zatytułowanej – „**Kobieta (nie tylko) filmie**”. Dbając o równouprawnienie;), postanowiliśmy poszukać – na podobnej zasadzie jak ostatnio – tekstów, w których widać: osobowość kobiet, oczekiwania kobiet, marzenia kobiet. I może ich – mniejsze bądź większe – rozterki czy dramaty.

Łącząc słowo i muzykę, szukając analogii między tymi dwiema dziedzinami sztuki, postaramy się zainteresować Was przedstawionym tematem i – samym sposobem jego ujęcia.

Wyjście na spektakl – 28 października (piątek), aula szkolna:

- **9.50 – klasy 2. gimnazjum i 1. liceum**
- **12.35 – klasy 3. gimnazjum i 2. liceum**

Pozostałe osoby, które chciałyby zobaczyć przedstawienie, serdecznie

zapraszamy 27 października (czwartek) o godzinie 17.00.

PS Jednocześnie prosimy o wyrozumiałość.

- Autorzy spektaklu

OD MĘŻCZYZN(Y) DLA KOBIET

Mężczyzna nigdy nie zrozumie kobiety, a kobieta nigdy nie zrozumie mężczyzny i to jest właśnie ta rzecz, której kobiety i mężczyźni nigdy nie rozumieją.

Alan Pease

Próbując zdefiniować kobietę, trzeba by wybrać ładną, zgrabną metaforę. To jednak rozwiązanie banalne, mało oryginalne i powierzchowne. Z jednej strony kobieta w mężczyźnie budzi ciekawość, chęć zrozumienia i rozumienia, z drugiej jednak - mówienie przez niego o tej wiedzy, znajomości kobiety, ujmowałoby jej samej tajemniczości.

Wyjątkowość prawdziwej kobiety - jeśli można dokonać takiego podziału - polega na wyjątkowości jej kobiecości. Kim więc jest prawdziwa kobieta i czym jest jej kobiecość? Niejednoznaczność tych pytań polega na tym, że każdy odpowiada na nie sam. I więcej, każda odpowiedź jest dobra albo przynajmniej nie ma odpowiedzi złych. To dlate-

go, że nie ma jednego kryterium piękna. Tak samo jak nie ma kryterium prawdziwej kobiety.

Są różne rodzaje osobników płci żeńskiej: od dziewczyn, przez baby czy księżniczki, aż po kobiety właśnie. Można walczyć z tą kontrowersyjno-bolesną tezą, ale mimo jej brutalności, ciężko odmówić jej sprawiedliwości. Mechanizm ten działa zresztą w obie strony: oprócz mężczyzn są jeszcze chłopcy (albo jak kto woli - chłopcy), czy faceci. Rzecz w tym, że od kobiet wymaga się więcej. Dodajmy do tego fakt, że mężczyznom więcej rzeczy się wybacza, co sprawia, że presja na nich cięższa jest mniejsza, są oceniani łagodniej i - w przeciwieństwie do kobiet - mogą się pomylić, a nawet mylić.

Błędy są rzeczą ludzką? Tak, jeśli jest się mężczyzną. Nie jest prawdą, że kobiety skazane są na wieczne reprimendy za swoją niedoskonałość. Po prostu emocje, które kobieta budzi i wytwarza, są skrajne. Marcel Achard powiedział: „Dobre kobiety są lepsze niż dobrzy mężczyźni. Złe kobiety są gorsze niż źli mężczyźni”. Ich gama barw jest znacznie szersza niż u mężczyzn. Nie chodzi tutaj tylko o sens dosłowny - gdzie zwykły (tudzież niezwykle jak się okazuje) niebieski widziany oczami mężczyzny, jest w oczach kobiety zupełnie innym kolorem: granatowym, morskim, błękitnym czy chabrowym - który zresztą też zawiera swój liryzm, ale o to, że zmysły kobiet są bardziej wyczułone i wrażliwe. One

Biuletyn spektaklu

same – jeśli są tymi Prawdziwymi Kobietami – przez mężczyzn(ę) czczone i uwielbiane. Kobiety są nieskończonością, a tej nie da się przeniknąć.

- MM

★★★

Najnowszy spektakl jest dość szczególny – dotychczas uczniowie naszej szkoły we współpracy ze mną i panią Dzitowską podjęli siedem inicjatyw („Marek Hłasko – kaskader literatury polskiej” <styczeń 2010>, „Różnorodny wizerunek miłości w literaturze i sztuce” <czerwiec 2010>, „Bajki – ich uniwersalny sens” <listopad 2010>, koncert charytatywny w MCK-u „Historia /nie/jednego związku” <grudzień 2010>, „Mężczyzna (nie tylko) w filmie” <maj 2011> oraz „Życie i twórczość o. Kolbego” <czerwiec 2011>), które okazały się ciekawymi i – tak mi się wydaje – tra-

fionymi wydarzeniami. Na sukces (oczywiście subiektywnie ujmowany, bo zapewne nie każdy się ze mną zgodzi) złożyło się wiele czynników – sam pomysł, jego w znacznej mierze samodzielna realizacja, akceptacja dyrektora/nauczycieli, sympatyczna publiczność i – przede wszystkim – kreatywni ludzie odpowiedzialni za wdrożenie pomysłu w życie.

W ciągu dwóch lat intensywnej współpracy niemalże stałego składu aktorów/muzyków/wokalistów można było się jeszcze lepiej poznać i naprawdę dobrze poczuć na scenie – niwelując stres, tak po prostu, mając z występu naprawdę wiele przyjemności. Myślę, że tak to czuliście.

Z kolei my, jako opiekunowie, miałyśmy wiele zaufania do Was, Waszych pomysłów i wiary w to, że

ostateczny efekt będzie na miarę naszych – wspólnych – oczekiwań. Jednocześnie oczywiste jest, że wszystko – w tym to, co dobre (a może zwłaszcza to) – musi się skończyć.

W ubiegłym roku oficjalnie dziękowałam rocznikowi '93, bo to on w większości odpowiada za sukces dotychczasowych inicjatyw. Z różnych względów – a najważniejszym z nich jest zbliżająca się matura – współpracę zakończył majowy spektakl „Mężczyzna (nie tylko) w filmie”.

Najnowsze przedsięwzięcie jest oczywistą jego kontynuacją, co sugeruje sam tytuł: „**Kobieta (nie tylko) w filmie**”. Kontynuacją, ale jednocześnie czymś zupełnie nowym, ponieważ na scenie wystąpią, oprócz kilku młodszych rocznikowo osób z dawnego składu, sami debiutanci. Właściwa część występu rozpocznie

Biuletyn spektaklu

się piosenką w wykonaniu przedstawicieli maturzystów: Kingi Raczkowskiej (wokal) oraz Michała Brożyny (fortepian), którzy wprowadzą na scenę zupełnie nowe osobowości, inne pomysły, po prostu – inne spojrzenie.

Chciałabym serdecznie prosić Was, publiczność, o wyrozumiałość, sympatię, akceptację wobec – tak już to troszkę symbolicznie ujmę – następców. Szczerzę wierzę, że ich entuzjazm i świeżość w podejściu do tematu udzielią się nam wszystkim.

- Marta Domańska

Plan spektakłu

Za stronę instrumentalną odpowiedzialny jest – już tradycyjnie – **Michał Brożyna**, który zajął się przygotowaniem do występu nowego składu muzyków. Towarzyszą mu instrumentalności: **Filip Biesalski** (perkusja), **Jakub Frączak**

(gitara basowa), **Łukasz Magnuszewski** (gitara prowadząca), **Przemysław Sawicki** (gitara basowa) oraz wokaliści: **Joanna Kacprowska**, **Krzysztof Kryjak**, **Kinga Raczkowska**, **Karolina Szparadowska** oraz **Klaudia Trojanowska**. Usłyszycie, w nowej aranżacji, między innymi piosenkę Hey'a czy Brodki.

Przedstawienie w jego pierwszej części poprowadzą – **Iga Szabat** i **Karol Kaliściak**, zaś w jego drugiej części – **Zofia Marciniak** i **Eryk Kunkowski**.

Poniżej przedstawiamy plan spektaklu wraz z osobami odpowiedzialnymi za jego realizację.

***

Konferansjer główny: Aleksandra Romanowska

I Jej portret, Kinga Raczkowska

1. Portret kobiety: Milena Przybyszewska

II Teksański, Karolina Szparadowska

2. Stowarzyszenie Wędrujących Dżinsów: Oliwia

Bodek, Ewa Oliszewska, Karina Stawiarska, Magdalena Wiatr

3. Sztuka rozstania: Jan Gutkowski, Łukasz Magnuszewski, Lena Rajewska, Antonina Rachobińska, Emil Witkowski

4. Bardzo biała wrona: Marta Archutowska, Magdalena Gorzkiewicz, Alicja Marczevska, Emil Witkowski

III Chodź pomaluj mój świat: Joanna Kacprowska

5. Zakochana złoźnica: Filip Biesalski, Karol Kaliściak, Eliza Kozłowska, Piotr Kuta, Natalia Sychowicz

6. Zmierzch: Paulina Świercz i Eryk Kunkowski

7. Biegnij, Lola, biegnij: Olga Sobocka i Szymon Bartczak

IV Syberia: Klaudia Trojanowska

8. Dziennik Bridget Jones: Wiktoria Stawiarska i Maciej Gralewski

9. Notting Hill: Szymon Bartczak, Kamila Dylewska, Krzysztof Kryjak, Dominika Rogowska, Karolina Zielińska

10. Kobiety: Aleksandra Bielska, Magdalena Bielska, Kamila Dylewska, Karolina Zielińska

11. Miłość: Marlena Jasiń-

ska

V When a man loves a woman, Krzysztof Kryjak

Konferansjer główny - zakończenie występu

Kolejność:

1. „Portret kobiety” Wisława Szymborska

Tekst interpretuje
Milena Przybyszewska

W „Portrecie kobiety” Wisława Szymborska wskazuje na dynamiczną, tajemniczą naturę kobiet. Akcentuje naszą różnorodność objawiającą się i w aspektach najbardziej powszednich - tych doty-

czących wyglądu czy stroju, jak i tych znacznie mniej powierzchownych - związanych z naszą osobowością, marzeniami, aspiracjami. Meczłpiewał: „Naprawdę jaka jesteś - nie wie nikt”, Szymborska ujmuje to słowami: „Młoda, jak zwykle młoda, ciągle jeszcze młoda. / Trzyma w rękach wróbelka ze złamanym skrzydłem, własne pieniądze na podróż daleką i długą, / tasak do mięsa, kompres i kieliszek czystej”.

To inne ujęcie tego samego tematu - tajemnicy, którą kobieta jest również często dla samej siebie. Zachęcamy do wsłuchania się w wiersz, bo może w którymś z wersów odnajdziecie właśnie -

siebie. Albo, tak po prostu, samej siebie dopiero - poszukacie.

Wiersz Szymborskiej stanowi więc liryczne, poetyckie wejście w tak ważny temat - próbę ukazania złożonej prawdy o kobiecie.

„Stowarzyszenie

2. „Stowarzyszenie Wędrujących Dżinsów”

autorka: A. Brashares
reż.: K. Kwapis

W roli Bridget, Tibby, Leny i Carmen występują: Oliwia Bodek, Ewa Oliszewska, Karina Stawiarska oraz Magdalena Wiatr

Wędrujących Dżinsów” to historia o przyjaźni i - przygodzie. Cztery przyjaciółki - a każda z nich o odmiennej osobowości, innych planach na przyszłość i aspiracjach - znajdują się od niepamiętnych, bo sięgają-

Biuletyn spektaklu

cych najwcześniejszego dzieciństwa, czasów, spędzają ze sobą mnóstwo wolnych chwil, dzieląc się marzeniami, planami, kłopotami.

Jako nastolatki przeżywają pierwsze fascynacje, rozterki i niepowodzenia. Łączy je więc – brak doświadczenia a jednocześnie pragnienie sprawdzenia się w nowych sytuacjach, młodość i – mimo różnicy temperamentów – także wrażliwość. Lena, Bridget, Carmen i Tibby

nadają też swojej znajomości pewną regularność – systematycznie się spotykają, omawiają bieżące wydarzenia i, co najważniejsze – trzeczają o sobie.

Pewnego dnia kupują w sklepie wytarte dzinsy, stające się odtąd dla nich i tajemnicą, i potwierdzeniem szczerości ich relacji. Spodnie, nie takie zwykłe zresztą – przechodzące z rąk do rąk – dodają im pewności siebie, stanowią swego rodzaju placebo na

lęki czy zahamowania.

W zaprezentowanej przez nas scenie zobaczycie jedno z przyjacielskich spotkań, na których bohaterki stworzą... regulamin noszenia spodni.

Jednocześnie ten fragment książki przekazuje budującą prawdę – że prawdziwa, oparta na wspólnych doświadczeniach i zaufaniu przyjaźń, jest niezwykle cenną wartością.

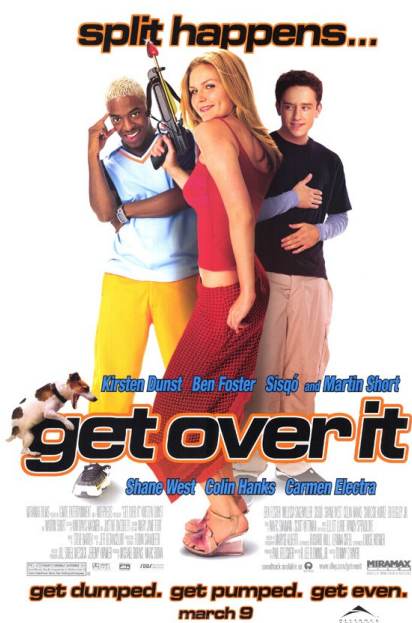
„Sztuka rozstania”

3. „Sztuka rozstania”

reż.: T. O’Haver

W roli porzuconego Berke’a występuje Łukasz Magnuszewski, a towarzyszą mu: Jan Gutkowski (Felix), Antonina Rachobińska (Dora), Lena Rajewska (Allison) oraz Emil Witkowski (Dennis)

to typowa komedia młodzieżowa, opowiadająca o – tytułowym rozstaniu. Nastoletni Berke, zauroczony dotychczasową dziewczyną, mocno przeżywa zerwanie – nie pomagają zdroworozsądkowe rady jego kolegów, nie pomagają nawet świadomość, że –

skoro tak łatwo było jej podjąć decyzję – Allison raczej nie była dziewczyną na miarę jego marzeń.

Na szczęście Felix i Dennis robią wszystko, by pomóc przyjacielowi otrząsnąć się z rozczarowania. Istotną rolę odegra także koleżanka chłopców ze szkoły, Dora, która – mimo swego rodzaju oryginalności – niezwykle celnie zapyta Berke’a: „Ja idę na

przód ze swoim życiem... a ty idziesz ze swoim. Może już czas, żebyś zaczął śnić o kimś innym. Ja idę naprzód ze swoim życiem... a ty? idziesz ze swoim?”. Może to nawet pytanie, na które odpowiedzi powinien poszukać – w którymś momencie życia –

każdy/każda z nas?

Książka opowiada

4. „Bardzo biała wrona”

autorka: E. Nowak

W scenie występują: Marta Archutowska jako Natalia oraz Magda Gorzkiewicz i Alicja Marczevska w roli jej przyjaciółek – Julki i Kingi. Zazdroznego Norberta zagra Emil Witkowski

historię związku dwojga licealistów – miłej, rozsądnej Natalii oraz Norberta, który pozornie wydaje się sympatyczny, ale... no właśnie – czas pokazuje, że jest różnica między tym, jaki jest a jakiego siebie kreuje w oczach innych ludzi. Dopiero gdy rela-

Biuletyn spektaklu

cje między obojgiem stają się bardziej osobiste, Natalia zaczyna odkrywać jego prawdziwy charakter.

Dostrzega rzeczy, które wcześniej wydawały się mało niepokojące albo na które w ogóle – mocno zauro-

godnie, kiedy się nie wiadziały. Trzy przyjaciółki, wspomnienia, wspólnie spędzony czas i ... telefon. Co z tego wyniknie? Już wkrótce zobaczycie.

„Zakochana zło-

5. „Zakochana złościca”

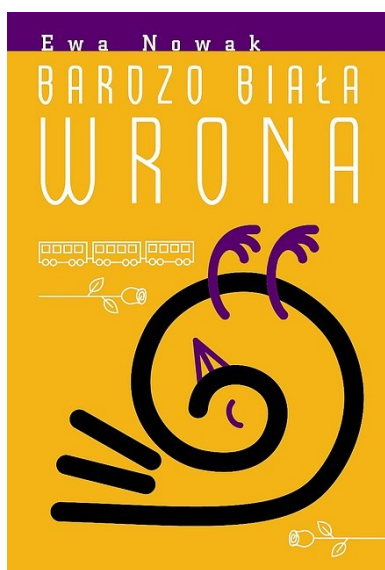
reż.: G. Junger

W roli Bianki i Kat zobaczymy Elizę Kozłowską i Natalię Sychowicz, w postać Camerona wcieli się Karol Kaliściak, jego kolegę Michaela zagra Piotr Kuta/Jan Gutkowski a tajemniczego Patricka – Filip Biesalski

„Zakochana złościca” w reżyserii Junger to uwspółcześniona

ekranizacja Szekspirowskiego „Poskromienia złościcy”. Akcja toczy się w prowincjonalnym mieście, wśród uczniów szkoły średniej. Ojciec narzuca swym dwóm nastoletnim córkom surowe reguły.

W myśl jednej z nich młodsza córka może spotkać się z chłopakiem dopiero wtedy, gdy jej starsza siostra pozna swojego. Problem w tym, że o ile młodsza z sióstr jest pełna uroku

czona Norbertem – nie zwracała uwagi.

Nasza scenka przedstawia spotkanie Natalii z jej bliskimi koleżankami, które – takie były plany – miało pozwolić im nadrobić ty-

Biuletyn spektaklu

i cieszy się popularnością wśród rówieśników, o tyle starsza uchodzi powszechnie za niepospolitą złośnicę. Dwaj uczniowie knują intrygę, by pozyskać ich względy.

W prezentowanej przez nas scenie zobaczycie moment, gdy Cameron, nowy uczeń szkoły, po raz pierwszy zobaczy Biankę – młodszą z sióstr, która zauroczy go swoją urodą i delikatnością. Wraz ze swoim kolegą, Michałem, będzie próbował – za pomocą dość cynicznych sposobów – znaleźć odpowiedniego chłopaka dla Kat.

Wybór padnie na Patricka, który początkowo nie podejdzie do tego pomysłu zbyt entu-

zjastycznie, ale przekonają go pewne korzyści...

Oczywiście – bez

6. „Zmierzch”

autorka: S. Meyer

reż.: C. Hardwicke

W roli Belli – Paulina Świercz,
jej ukochanego gra –
Eryk Kunkowski

względu na to, czy lubimy czy nie – wszyscy kojarzymy kultową już sagę Meyer „Zmierzch”. Kilkusetletni wampir Edward, zamknięty w ciele nastolatka, przemieszcza się wraz z przybraną rodziną z miejsca na miejsce – jego fizyczność się nie zmienia mimo upływu lat, dlatego co jakiś czas musi, by nie wzbudzać podejrzeń, zmienić miejsce swojego pobytu. W jednym z miasteczek poznaje Bellę – nową

uczennicę szkoły, do której uczęszcza. W ten sposób rozpoczyna się nietypowa historia dwojga bohaterów, których wiele dzieli, ale łączy – poczucie alienacji, wyjątkowość i dojrzałość. A może przede wszystkim – miłość.

Wiernych sympatyków – jak również fanatyków – sagi uprzedzamy, że nasza interpretacja nie jest ściśle zgodna z tekstem literackim czy filmem. Swobodnie bazujemy na tej

Biuletyn spektaklu

historii, wprowadzając jednak – z oczywistych względów – pewne uproszczenia. Z drugiej jednak strony, ważniejsza niż wierność książce/filmowi jest sama podjęta przez nas historia, opowieść nie tylko o miłości, lecz także zaufaniu i poświęceniu dla drugiej osoby.

Akcja filmu dzieje

7. „Biegnij, Lola, biegnij”

reż.: T. Tykwer

W postać tytułowej Loli wcieliła się Olga Sobocka, a jej ukochanego, Manniego, zagra – Szymon Bartczak

się w Berlinie. Młody człowiek, Manni, pracuje dla ludzi, którzy handlują skradzionymi samochodami. Pewnego

dnia gubi w pociągu torbę, w której jest 100 tysięcy marek przeznaczone dla szefa mafii. Za 20 minut szef przybędzie odebrać pieniądze – jeśli bohater ich nie odda, grozi mu śmierć, prosi więc o pomoc swoją dziewczynę, Lolę, która ma zaledwie 20 minut, by uratować mu życie.

W prezentowanej przez nas scenie nie będziemy skupiać się jednak na wątku sensacyjnym, na którym bazuje film, opowiadający tak naprawdę o roli przypadku w naszym życiu. Skupimy się na czymś znacznie bardziej kameralnym – relacjach między mocno żywiołową Lolą a znacznie spokojniejszym Mannim,

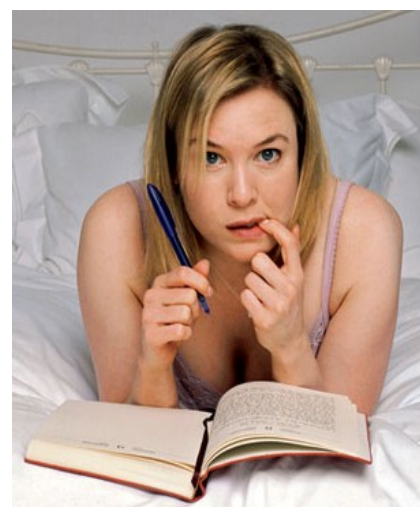
dwojgiem ludzi zakochanych w sobie, ale też bardzo niepewnych, nadal szukających potwierdzenia miłości.

Bridget Jones to

8. „Dziennik Bridget Jones”

autorka: H. Fielding
reż.: S. Maguire

W postać tytułowej Bridget wcieliła się Wiktoria Stawiarska, a towarzyszy jej Maciej Gralewski jako Mark Darcy

jedną z najbardziej znanych – literackich i filmowych – postaci kobiecych. Wiecznie niezdecydowana, czasami chaotyczna, urocza i przede wszystkim – spragniona

Biuletyn spektaklu

wszystkim – spragniona miłości. Tak ją właśnie kojarzymy. Bridget, która ma oryginalnych rodziców, zgraną paczkę znajomych, Bridget, która nie potrafi gotować i którą uwiera samotność. Ma też problem z ostatecznym wyborem ukochanego mężczyzny, którym okaże się... Może Darcy?

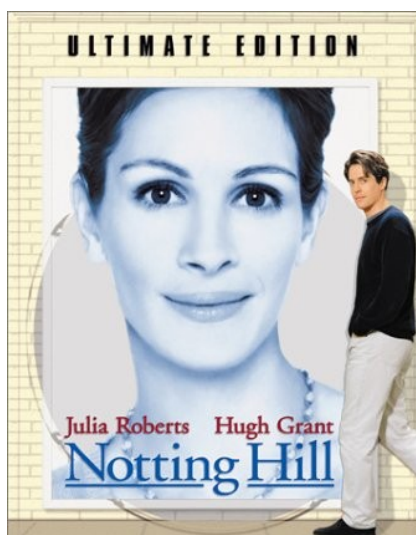
W scenie prezentujemy przede wszystkim monolog Bridget Jones. Odchodzimy od jej typowego, mocno słodkiego wizerunku, znanego przede wszystkim dzięki filmowi. To inna Bridget niż ta grana przez Renee Zellweger, inny niż Colin Firth jest też pan Darcy, bo chodziło nam o uwspółcześnienie bohaterów, uka-

zanie mniej groteskowego, komicznego wizerunku głównej bohaterki, o wskazanie, że Bridget są – a przynajmniej mogą być – wśród nas.

9. „Notting Hill” reż.: R. Michell

Głównego bohatera, Williama, zagra Szymon Bartczak a partnerują mu – Dominika Rogowska w roli Anny oraz Kamila Dylewska (Bella), Karolina Zielińska (Honey) i Krzysztof Kryjak (Martin) jako przyjaciele Williama

„Notting Hill” to jedna z bardziej ciepłych, mocno pozytywnych komedii angielskich. Główny bohater, William Thacker, miesz-

ka w zachodnim Londynie, w dzielnicy indywidualistów i artystów – Notting Hill. Utrzymanie zapewnia mu kieszonko prosperująca księgarnia, której jest właścicielem. Pewnego dnia, zupełnie nieoczekiwanie, wchodzi do niej Anna Scott, największa współczesna gwiazda filmowa. Tak zaczyna się historia mocno nietypowej znajomości dwójga ludzi, których więcej dzieli niż łączy.

W naszej scenie prezentujemy moment, kiedy William zaprasza Annę na kolację do swoich przyjaciół. Dopiero tutaj okazuje się, że życie gwiazdy kina niekoniecznie przynosi tylko satysfakcję, szczęście. Może też – frustrację?

10. „Kobiety” reż.: D. English

W roli tytułowych kobiet występują: Aleksandra Bielska jako kosmetyczka Tanya a w roli przyjaciółek – Magdalena Bielska (Alex), Kamila Dylewska (Sylwia) oraz Karolina Zielińska (Mary)

„Kobiety” to kameralna, błyskotliwa komedia o sile kobiecej przyjaźni i samej istocie kobiecości w XXI wieku. „Kobiety” odkrywają przed widzem kobiecy świat w sercu Manhattanu, gdzie miesza się bogactwo i wpływy świata finansów, mediów i mody. Film jest wyrazem zafascynowania współ-

czesną kobietą, uznania dla jej różnorodności i – siły.

Zapraszamy do gabinetu kosmetycznego, gdzie Tanya próbuje przekonać klientki, że najładniejszym z lakierów jest „Czerwień dżungli”, a jednocześnie opowiada im pewną anegdotę, która wywoła sporo zamieszania w świecie tytułowych kobiet. Czy wolno wierzyć plotkom? A czy należy ufać mężczyźnie pachnącemu damskimi perfumami?

11. „Miłość”

autor: A. Poniedziałki

Tekst poety i satyryka interpretuje: Marlena Jasińska

Andrzej Poniedziałki to polski satyryk i poeta. W „Miłości” przekonuje – choć robi

to w charakterystyczny dla siebie, lekko ironiczny sposób – że warto

kochać, bo, po prostu, nie mamy nic do stracenia. To miłość nadaje życiu sens, to ona czyni nas szczęśliwszymi ludźmi. Jeśli jednak zwątpimy w jej sens albo nie będziemy – z różnych zresztą powodów – o nią walczyć, to nie możemy oczekiwać, że stanie się to, o czym być może marzymy, że spełni się nasz sen o niej.

Autorzy spektaklu

Konferansjerzy:

Zofia Marciniak

Aleksandra Romanowska

Iga Szabat

Karol Kaliściak

Eryk Kunkowski

Muzycy – instrumentalni:

Michał Brożyna (aranżacja muzyczna)

Filip Biesalski

Jakub Frączak

Łukasz Magnuszewski

Przemysław Sawicki

Wokaliści:

Joanna Kacprowska

Krzysztof Kryjak

Kinga Raczkowska

Karolina Szparadowska

Klaudia Trojanowska

Aktorzy:

Marta Archutowska

Szymon Bartczak

Aleksandra Bielska

Magdalena Bielska

Filip Biesalski

Oliwia Bodek

Kamila Dylewska

Magdalena Gorzkiewicz

Maciej Gralewski

Jan Gutkowski

Marlena Jasińska

Eliza Kozłowska

Krzysztof Kryjak

Eryk Kunkowski

Piotr Kuta

Łukasz Magnuszewski

Alicja Marczevska

Ewa Oliszewska

Milena Przybyszewska

Antonina Rachobińska

Lena Rajewska

Dominika Rogowska

Olga Sobocka

Karina Stawiarska

Wiktoria Stawiarska

Natalia Sychowicz

Paulina Świercz

Magdalena Wiatr

Emil Witkowski

Karolina Zielińska

Opieka merytoryczna:

Marta Domańska

